

กุสุมาภรณ์ ฉาวร 2550: ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู และตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการคิดแบบโยนิโสมนสิการ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปรินญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยา การศึกษาและการแนะแนว) สาขาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว ประชาชนกรรมการที่ปรึกษา: รองศาสตราจารย์อาภา จันทรสกุล, Ed.D. 106 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการคิดแบบโยนิโสมนสิการ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยจำแนกตามลักษณะการอบรมเลี้ยงดู เพศ อายุ แผนการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของบิดามารดา รายได้ของบิดามารดา และระดับการศึกษาของบิดามารดา 2) เพื่อศึกษาตัวพยากรณ์ที่มีอำนาจในการทำนายการคิดแบบโยนิโสมนสิการของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จากตัวแปรลักษณะการอบรมเลี้ยงดู เพศ อายุ แผนการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของบิดามารดา รายได้ของบิดามารดา และระดับการศึกษาของบิดามารดา สำหรับกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2549 จำนวน 400 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิชนิดที่เป็น สัดส่วน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย แบบวัดวิธีคิดแบบโยนิโสมนสิการสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา และแบบสอบถาม การอบรมเลี้ยงดู สถิติที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง ใช้ t - test และ Kruskal - Wallis H test สำหรับการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนใช้ Stepwise Multiple Regression Analysis

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) นักเรียนมัธยมศึกษาที่มีลักษณะการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนมาก - น้อย มีการคิดแบบโยนิโสมนสิการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักเรียนที่มีลักษณะการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล - อารมณ์ การอบรมเลี้ยงดูแบบลงโทษทางจิต - ทางกาย การอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมมาก - น้อย และการอบรมเลี้ยงดูแบบให้พึ่งตนเองเร็ว - ช้า มีการคิดแบบโยนิโสมนสิการ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนมัธยมศึกษาที่เพศ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับการศึกษาของบิดามารดา รายได้ของบิดามารดา และอาชีพของบิดามารดาต่างกัน มีการคิดแบบโยนิโสมนสิการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักเรียนที่มีแผนการเรียนต่างกัน มีการคิดแบบโยนิโสมนสิการ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ตัวพยากรณ์ที่มีอำนาจในการทำนายการคิดแบบโยนิโสมนสิการของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายได้ของบิดามารดา เพศ อาชีพของบิดามารดา การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน และ การศึกษาของบิดามารดา สำหรับสมการในการพยากรณ์ เป็นดังนี้ คะแนนการคิดแบบโยนิโสมนสิการ = .569 อายุ 16 - 17 ปี + .199 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง +.141 บิดามารดาที่มีการศึกษาสูงกว่ามัธยมศึกษา + .130 เพศหญิง + .122 บิดามารดาที่มีอาชีพพนักงานเอกชน หรือรับจ้าง + .157 บิดามารดาที่มีรายได้มากกว่า 15,000 บาท + .084 การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนมาก + .063 บิดามารดาที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา โดยตัวพยากรณ์ต่างๆ ดังกล่าวร่วมกันพยากรณ์คะแนนการคิดแบบโยนิโสมนสิการของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ได้ร้อยละ 73.2

Kusumapon Tawon 2007: Child - Rearing Practices and Factors Influencing in Reasoned Attention of Secondary School Students in the North - East Region. Master of Arts (Educational Psychology and Guidance), Major Field: Educational Psychology and Guidance, Department of Educational Psychology and Guidance. Thesis Advisor: Associate Professor Apa Chantharasakul, Ed.D. 106 pages.

The purposes of this study were: 1) to compare the reasoned attention of secondary school students in the North - East Region on the criteria of these variables; child - rearing practices, sex, age, educational plans, grade point average, parents' occupation, parents' income, and parents' educational level. 2) to study the variables which predicted the reasoned attention of secondary school students in the North - East Region. The sample group was 400 secondary school students in the North - East Region during the academic year 2006. The sample group was drawn by using the proportional stratified sampling technique. The instruments used in this study were the reasoned attention test for secondary school students and the child - rearing practices questionnaire. The data was analyzed by t - test, Kruskal - Wallis H test, and Stepwise Multiple Regression Analysis.

The results were as follows. 1) There was significant differences at the .05 level of reasoned attention of secondary school students who differed in child - rearing practice with much - less plenty of love and support. There were no significant differences at the .05 level of reasoned attention among secondary school students who differed in these variables; reasonable - emotional child - rearing practice, child-rearing practice with mentally - physically punishment, child - rearing practice with strict - slight controlling, fast - slow independent child - rearing practice. 2) There were significant differences at the .05 level of reasoned attention among secondary school students who differed in these variables sex, age, grade point average, parents' educational level, parents' occupation and parents' income. There was no significant differences at the .05 level of reasoned attention of secondary school students who differed in educational plans. 3) The variables that could predict the reasoned attention of secondary school students in the North-East Region were; age, grade point average, parents' income, sex, parents' occupation, child - rearing practice with plenty of love and support, and parents' educational level. The predictive equation was reasoned attention = .569 age of 16 - 17 years old + .199 high grade point average + .141 parents educational level higher than secondary school + .130 female + .122 parents' occupation (private employee) + .157 parents have income higher than 15,000 baht +.084 child - rearing practice with plenty of love and support + .063 parent educational level at secondary school. Those selected variables could predict the reasoned attention of secondary students 73.2 percent.